

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เป็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง เป็นการใช้หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ให้กับประชาชนโดยผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ประชาชนมีอำนาจในการการสนใจ บริหารงานในท้องถิ่นตามภารกิจหน้าที่ ที่ระบุให้ดำเนินการและมอบพื้นที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน เปิดโอกาสให้แต่ละท้องถิ่นจัดการปัญหาในระดับท้องถิ่นของตนเอง ตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ โดยมีการส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นได้สร้างผู้นำปกครองตนเอง และแสดงความสามารถในการพัฒนาบทบาทของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้กับประชาชนได้เข้าใจ และได้แสดงออกถึงความคิดเห็นของตนเองอย่างเต็มที่ภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยกฎหมายกำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่มากมายหลายประการ โดยเน้นการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ซึ่งนับว่าเป็นหัวใจต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นการที่จะดำเนินการดังกล่าวให้ประสบผลสำเร็จได้จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านต่างๆ ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การร่วมคิดร่วมตัดสินใจ การวางแผนพัฒนาเสนอปัญหา ความต้องการด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองที่เป็นสาธารณะของท้องถิ่นด้วยตนเอง การลงมือปฏิบัติ การติดตามประเมินผลรวมทั้งการรับผลที่จะเกิดจากการพัฒนานั้นๆ

การปกครองท้องถิ่น (Local government) ทำให้เกิดการถ่ายโอนอำนาจ ทรัพยากร และความรับผิดชอบต่าง ๆ ไปยังหน่วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นระบบการปกครองที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และเป็นรูปแบบการบริหารการปกครองที่ให้โอกาสแก่ประชาชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้ และแก้ไขปัญหาต่างๆ ในท้องถิ่นจึงถือว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญ มากในเรื่องของการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลทั้งทางด้านการเงินตัวบุคคลตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริงและเพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน อีกทั้ง การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยเพราะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองแก่ประชาชนทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมืองอันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย เป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเองเพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่นประชาชนจะมีส่วนรับรู้ถึงอุปสรรคปัญหาและช่วยกันแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นของตนตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ เป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมืองการบริหารของประเทศในอนาคต และสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง^๑

^๑โกวิทย์ พวงงาม, การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมิติใหม่, พิมพ์ครั้งที่ ๗,(กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วิญญูชน, ๒๕๕๒), หน้า ๓๐.

องค์การบริหารส่วนตำบล คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีฐานะเป็นนิติบุคคล ที่ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน ๓ ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ปีละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถ้วน) ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นหน่วยงานในพื้นที่ ที่มีบทบาทและหน้าที่ในการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด เป็นหน่วยปฏิบัติและประสานงานทรัพยากร ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับท้องถิ่นอื่นๆ รวมทั้งหน่วยงานราชการ และหน่วยงานเอกชน และมุ่งหวังให้เป็นองค์กรที่ตอบสนองในด้านสนของการพัฒนาชุมชน (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒)

พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้ ผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน เป็นการสร้างให้เกิดการเมืองเชิงนโยบายเนื่องจากผู้บริหารท้องถิ่น ได้รับมอบความไว้วางใจจากประชาชนในท้องถิ่นและนโยบายซึ่งถือเป็นสัญญาประชาคม ที่ผู้บริหารท้องถิ่นได้เคยให้ไว้กับประชาชนในช่วงระยะเวลาการหาเสียงจะเป็นข้อผูกมัด หรือปฏิญญาร่วมกันระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับผู้บริหารท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายการจัดตั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละประเภทไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ได้กำหนดว่าผู้บริหารท้องถิ่นหรือที่เรียกกันง่าย ๆ ว่า “นายกฯ” จะต้องแถลงนโยบายต่อสภาท้องถิ่นและจะต้องจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย ที่แถลงต่อสภา และนายกฯเองจะต้องให้ประชาชนได้ทราบคำแถลงนโยบายรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย เทศบัญญัติ ประกาศต่างๆและข้อมูลข่าวสารขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเปิดเผยและทั่วถึง หัวใจที่สำคัญที่สุดในการทำงานของนายกฯหรือผู้บริหารท้องถิ่น จะต้องยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางเป็นการทำงานที่เป็นประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ ผู้นำท้องถิ่น มีทั้งผู้นำแบบไม่เป็นทางการและผู้นำที่เป็นทางการ ผู้นำแบบไม่เป็นทางการ อาทิ ประธานประชาคมหมู่บ้าน ประธานกลุ่มสตรีแม่บ้าน ประธานกลุ่มกองทุนหมู่บ้านเงินล้านประธานศูนย์พัฒนาครอบครัว ประธานกลุ่มผู้นำเศรษฐกิจชุมชน ปราชญ์ชาวบ้านและพระภิกษุสงฆ์ที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ ส่วนผู้นำที่เป็นทางการ คือผู้นำที่ได้คัดเลือกจากประชาชนให้ทำหน้าที่ปกครองดูแลทุกข์สุขของราษฎร อาทิ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คณะบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นบุคคลที่อยู่ในท้องถิ่น ชาวบ้านในท้องถิ่นให้การยอมรับนับถือเคารพเอื้อเฟื้อและเป็นผู้ให้คำปรึกษาให้คำแนะนำในเรื่องต่างๆ รู้ปัญหาในท้องถิ่นเป็นอย่างดี จึงเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหา พัฒนาความเจริญให้กับท้องถิ่นเพราะเป็น(ที่อยู่ใกล้ชิดกับท้องถิ่นโดยยึดหลักการทำหน้าที่สร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในชุมชนกระตุ้นให้สมาชิกทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน พัฒนาสมาชิกให้เกิดภาวะผู้นำ ร่วมกับสมาชิกกำหนดเป้าหมายของชุมชน บริหารและประสานงานในชุมชน เป็นตัวแทนในชุมชนในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ และผู้นำที่มีบทบาทตามโครงสร้างของผู้บริหารราชการแผ่นดินได้แก่ ตัวแทนส่วนราชการต่างๆ เช่น ปลัดอำเภอ พัฒนาชุมชนอำเภอ และเจ้าหน้าที่อนามัย ซึ่งผู้นำทั้งหลายนี้ ต่างก็เป็นผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น เช่นกัน

จากสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ พบว่าส่วนใหญ่ยังไม่มีการพัฒนาท้องถิ่นเท่าที่ควรดังจะเห็นได้จากไม่มีการกำหนดนโยบายพัฒนาท้องถิ่น ขาดการพัฒนาท้องถิ่นที่ชัดเจน ขาดการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่นระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ขาดการสนับสนุนสวัสดิการสังคมในท้องถิ่นให้กับ ผู้ด้อยโอกาส เด็กและเยาวชนคนชรา คนพิการ ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ และการจัดห้องสมุด (ศูนย์การเรียนรู้หมู่บ้าน) ขาดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารรายงานผลการดำเนินงานของท้องถิ่นและขาดการมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ผู้นำในการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทของผู้ผู้นำในการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้ผู้นำในการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ บทบาทของผู้ผู้นำในการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้ผู้นำในการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

๑.๓.๓ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้ผู้นำในการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ เป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของประชากรในแต่ละหมู่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยการนำมาจากแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน^๒ และเอกสารตำราผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยศึกษาเฉพาะประเด็นที่

^๒องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์, ข้อมูลพื้นฐาน, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://nakhonsawan.kapook.com> [๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๖].

เกี่ยวกับการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ใน ๕ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการกำหนดนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น ๒) ด้านการแก้ไขปัญหาท้องถิ่น ๓) ด้านการสนับสนุนสวัสดิการสังคมในท้องถิ่น ๔) ด้านการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานท้องถิ่น และ ๕) ด้านการประสานงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ซึ่งแบ่งออกเป็น ๕ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านการกำหนดนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น ๒. ด้านการแก้ไขปัญหาท้องถิ่น ๓. ด้านการสนับสนุนสวัสดิการสังคมในท้องถิ่น ๔. ด้านการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานท้องถิ่น และ ๕. ด้านการประสานงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากร (Population) ได้แก่ ประชากรในแต่ละหมู่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน จำนวน ๑๔,๑๑๓ คน แยกเป็นชาย ๖,๘๓๒ คน หญิง ๗,๒๘๑ คน^๓

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๘ ท่าน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านสถานที่

พื้นที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์จำนวน ๑๖ หมู่บ้านในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ได้แก่

๑. หมู่บ้านดอนงาม
๒. หมู่บ้านเนินมะขามงาม
๓. หมู่บ้านเขามโน
๔. หมู่บ้านโคกหม้อ
๕. หมู่บ้านปากคลอง
๖. หมู่บ้านหนองบอน
๗. หมู่บ้านดงประทุน
๘. หมู่บ้านโป่งคะโม่ง
๙. หมู่บ้านโป่งดินแดง
๑๐. หมู่บ้านหนองแมว
๑๑. หมู่บ้านเนินสัมก้วย
๑๒. หมู่บ้านถนนแยก

^๓ กาสึก เตชะชั้นหมาก, หลักการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : Principle of Social Science Research, (กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, ๒๕๕๓), หน้า ๙๘.

- ๑๓. หมู่บ้านหนองแกแล
- ๑๔. หมู่บ้านหนองกระโดน
- ๑๕. หมู่บ้านหนองเบน
- ๑๖. หมู่บ้านเขาเรือ

๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗ ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๘ รวมเป็นระยะเวลา ๑๐ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๕ ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ ผู้นำท้องถิ่น หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วน กำนันและผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

๑.๖.๒ องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดและมองเห็นปัญหาของประชาชนที่ทำหน้าที่บริหารส่วนองค์การบริหารงานท้องถิ่นในตำบลเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในจำนวน ๑๖ หมู่บ้าน ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

๑.๖.๓ บทบาทของผู้นำในการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง พฤติกรรมหรือกิจกรรมของบุคคลที่ปฏิบัติในด้านบทบาทและหน้าที่โดยตรงขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการพัฒนาท้องถิ่นให้กับประชาชน เพื่อเป็นการส่งเสริมการดำเนินชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในท้องถิ่น และเกิดประโยชน์กับคนในท้องถิ่นอย่างมาก จำนวน ๕ ด้าน ดังต่อไปนี้

๑) **การกำหนดนโยบายพัฒนาท้องถิ่น** หมายถึง การพบประพุดคุย การเสนอความคิดเห็น การวิเคราะห์สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา การตัดสินใจเลือกแนวทาง เพื่อการแก้ไขปัญหา เพื่อให้คณะผู้บริหารท้องถิ่นนำไปกำหนดเป็นนโยบาย แผนงาน และโครงการดำเนินงาน

๒) **การแก้ไขปัญหาท้องถิ่น** หมายถึง ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นการแก้ไขปัญหาในการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาการไม่มีไฟฟ้าใช้ในชุมชน ปัญหาการ

ปล่อยน้ำเสียจากสถานประกอบการในภาคธุรกิจปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะ และปัญหาเส้นทางคมนาคมไม่สะดวก เป็นต้น

๓) การสนับสนุนสวัสดิการสังคมในท้องถิ่น หมายถึง การเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดให้มีหน่วยบริการสาธารณสุขในท้องถิ่น ช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส เด็กและเยาวชนคนชรา คนพิการ ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ และการจัดห้องสมุด (ศูนย์การเรียนรู้หมู่บ้าน)

๔) การตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานของท้องถิ่น หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารรายงานผลการดำเนินงานของท้องถิ่น การใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี การประกาศจัดซื้อจัดจ้าง การจัดเวทีวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการดำเนินงาน การเสนอข้อแนะนำในการปฏิบัติงานต่างๆ

๕) การประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ในการร่วมเป็นคณะกรรมการฝ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้อง ร่วมกำหนดวัตถุประสงค์และวางแผนปฏิบัติร่วมกัน ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น สนับสนุนให้มีการประชุมและร่วมประชุมกับหน่วยงานองค์กรภายนอกเพื่อวางแผนในการพัฒนาชุมชน

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบถึงบทบาทของผู้นำในการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

๑.๗.๒ ทำให้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทของผู้นำในการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้นำในการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

๑.๗.๔ ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับพัฒนาบทบาทของผู้นำในการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ต่อไป